

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Elliniko Dimosio

Sagsøgte: Stefanos Stroumpoulis, Nikolaos Koumpanos, Panagiotis Renieris, Charalampos Renieris, Ioannis Zacharias, Dimitrios Lazarou og Apostolos Chatzisoliriou

Konklusion

- 1) Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens skal fortolkes således, at sømænd, som er bosat i en medlemsstat, og som i denne medlemsstat er blevet ansat af et selskab — der har sit vedtægtsmæssige hjemsted i et tredjeland, men sit egentlige forretningssted i den pågældende medlemsstat — med henblik på som arbejdstagere i henhold til en arbejdsaftale, der udpeger lovgivningen i tredjelandet som anvendelig lov, at arbejde om bord på et krydstogtskib, der er ejet af det pågældende selskab, og som fører tredjelandets flag, med forbehold af en eventuel anvendelse af direktivets artikel 1, stk. 2, er omfattet af den i direktivet omhandlede beskyttelse for så vidt angår de løntilgodehavender, som de har over for dette selskab, efter at selskabet er blevet erklæret konkurs af en ret i den pågældende medlemsstat i henhold til denne medlemsstats lovgivning.
- 2) Artikel 1, stk. 2, i direktiv 80/987 skal fortolkes således, at hvad angår arbejdstagere, som befinder sig en situation som den, som de i hovedsagen indstævnte befinder sig i, udgør den beskyttelse, som i henhold til artikel 29 i lov nr. 1220/1981, der supplerer og ændrer lovgivningen om havnevæsenet i Piræus, ydes sømænd, der efterlades i udlandet, ikke »en beskyttelse svarende til den, der fremgår af [...] direktiv[et]« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i denne bestemmelse.

(¹) EUT C 282 af 25.8.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 25. februar 2016 — Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen mod Jovanna García-Nieto, Joel Pena Cuevas, Jovanlis Pena Garcia og Joel Luis Pena Cruz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen — Tyskland)

(Sag C-299/14) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — fri bevægelighed for personer — unionsborgerskab — ligebehandling — direktiv 2004/38/EF — artikel 24, stk. 2 — sociale ydelser — forordning (EF) nr. 883/2004 — artikel 4 og 70 — særlige ikke-bidragspligtige kontantydelse — udelukkelse af en medlemsstats statsborgere i de tre første måneders ophold i værtsmedlemsstaten)

(2016/C 145/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen

Sagsøgt: Jovanna García-Nieto, Joel Pena Cuevas, Jovanlis Pena Garcia og Joel Luis Pena Cruz

Konklusion

Artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF og artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1244/2010 af 9. december 2010 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, der udelukker statsborgere i andre medlemsstater, som befinder sig i en situation, såsom den, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2004/38, fra at modtage visse »særlige ikke-bidragspligtige kontantydelse« som omhandlet i artikel 70, stk. 2, i forordning nr. 883/2004, og som ligeledes udgør en »social ydelse« i henhold til direktivets artikel 24, stk. 2.

⁽¹⁾ EUT C 315 af 19.9.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. februar 2016 — Sanoma Media Finland Oy — Nelonen Media mod Viestintävirasto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland)

(Sag C-314/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2010/13/EU — artikel 19, stk. 1 — adskillelse mellem tv-reklame og programmer — opdelt skærm — artikel 23, stk. 1 og 2 — begrænsning af sendetid for tv-reklameindslag til 20 % af en klokke­time — sponsorannonceringer — andre angivelser af en sponsor — »sorte sekunder«)

(2016/C 145/08)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sanoma Media Finland Oy — Nelonen Media

Sagsøgt: Viestintävirasto

Konklusion

- 1) Artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som gør det muligt, at en opdelt skærm, som viser et tv-programms rulle­tekster i den ene kolonne og en præsentation af udbyderens efterfølgende programmer i den anden med henblik på at adskille det program, der afsluttes, fra den tv-reklamesekvens, der efterfølger det, ikke nødvendigvis kombineres med eller efterfølges af et akustisk eller optisk signal, forudsat at et sådant middel til adskillelse i sig selv opfylder de krav, der er opregnet i første punktum i denne artikel 19, stk. 1, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 2) Artikel 23, stk. 2, i direktiv 2010/13 skal fortolkes således, at sponsorkendetegn, der bringes i andre programmer end det sponsorerede såsom de i hovedsagen omhandlede, skal medregnes i den maksimale sendetid for reklame i en klokke­time, der er fastsat i dette direktivs artikel 23, stk. 1.